

អង្គុលិមាលឧទានគាថា

វេលានោះ អង្គុលិមាលមានអាយុ ទៅនៅក្នុងទីរហោស្ថានសម្ងំតែម្នាក់ឯង បានប្រទះ
នូវវិមុត្តិសុខ ទើបបន្ធិឧទាននេះ ក្នុងវេលានោះថា

យោ បុព្ពេវ បមជ្ឈិតា, បច្ឆា សោ នប្បមជ្ឈិតិ,
សោមំ លោកំ បកាសេតិ, អញ្ញា មុត្តោវ ចន្ទិមា។

បុគ្គលណា ធ្វេសប្រហែសក្នុងកាលមុន ដល់កាលជាខាងក្រោយមក បុគ្គលនោះមិន
ធ្វេសប្រហែសវិញ បុគ្គលនោះ ឈ្មោះថាញ៉ាំងលោក នេះឲ្យភ្នំច្បាស់ ដូចព្រះចន្ទ្រផុតស្រឡះ
ចាកពពក ។

យស្ស ចាបំ កតំ កម្មំ, តុសលេន បិដិយតិ,

សោមំ លោកំ បកាសេតិ, អញ្ញា មុត្តារាវ ចន្ទិមា។

បាបកម្មដែលបុគ្គលណាធ្វើហើយ តែបុគ្គលនោះត្រឡប់ជាបិទបាន គឺមិនទទួលផល
កម្មវិញ ដោយសារកុសលគឺមគ្គ បុគ្គលនោះឈ្មោះថា ញ៉ាំងលោកនេះឲ្យភ្លឺច្បាស់ ដូចព្រះ
ចន្ទ្រផុតស្រឡះចាកពពក ។

យោ ហាវេ ឧហារោ ភិក្ខុ, យុញ្ញតិ ពុទ្ធសាសនេ;
សោមំ លោកំ បកាសេតិ, អញ្ញា មុត្តារាវ ចន្ទិមា។

ភិក្ខុណា កំឡោះនៅឡើយ ប្រកបព្យាយាមក្នុងព្រះពុទ្ធសាសនា ភិក្ខុនោះឯង
ឈ្មោះថាញ៉ាំងលោកនេះឲ្យភ្លឺច្បាស់ ដូចព្រះចន្ទ្រផុតស្រឡះ
ចាកពពក។

ទិសា ហិ មេ ធម្មកុដិ សុណានុ,
ទិសា ហិ មេ យុញ្ញានុ ពុទ្ធសាសនេ;
ទិសា ហិ មេ តេ មនុជា ភជន្ត,
យេ ធម្មមេវាធមយន្តិ សន្តោ។

សូមពួកមនុស្សជាសត្រូវ ស្តាប់ធម្មកថារបស់ខ្ញុំ សូមពួកមនុស្សជាសត្រូវនឹងខ្ញុំ ប្រកប
ព្យាយាមក្នុងពុទ្ធសាសនា ពួកសប្បុរសណា តែងដឹកនាំមនុស្សឲ្យរៀនធម៌ សូមពួកមនុស្ស
ជាសត្រូវនឹងខ្ញុំ សេពគប់ពួកសប្បុរសទាំងនោះចុះ។

ទិសា ហិ មេ ខន្តិវាទានំ, អរិរោធម្មសំសិទំ;
សុណានុ ធម្មំ កាលេន, តញ្ញា អនុវិជ្ជិយន្ត។

សូមពួកមនុស្សជាសត្រូវនឹងខ្ញុំ ស្តាប់ធម៌ជាទីផ្លូវផង គឺខន្តិ ទាំងជាទីសរសើរនូវការមិន
ខឹង គឺមេត្តា តាមកាលដ៏សមគួរផង សូមពួកមនុស្សជាសត្រូវនឹងខ្ញុំ បំពេញនូវធម៌នោះផង ។

ន ហិ ជាតុ សោ មមំ ហិសេ, អញ្ញំ វា បន កិញ្ចំ វិ;
បប្បយ្យ បរមំ សន្តិ, រក្ខេយ្យ តសថារាវេ។

មនុស្សណាជាសត្រូវនឹងខ្ញុំ សូមសត្រូវនោះកុំបៀតបៀនខ្ញុំ ទាំងកុំបៀតបៀនបុគ្គល
ដទៃណាមួយឡើយ សូមឲ្យដល់នូវសេចក្តីសុខគឺព្រះនិព្វាន ចូររក្សានូវមនុស្សដែល
ប្រកបដោយតណ្ហា និងមនុស្សដែលមិនមានតណ្ហា ។

ឧទកញ្ញំ នយន្តិ នេត្តិកា, ឧសុកាវា នមយន្តិ តេជនិ;
នារុំ នមយន្តិ តច្ចកា, អត្តានំ ទមយន្តិ បណ្ឌិតា។

ពួកអ្នកបង្ហូរទឹក រមែងបង្ហូរទឹក (តាមប្រឡាយទឹក) ពួកអ្នកធ្វើកូនសរ រមែងពត់
កូនសរ ពួកអ្នកចាំដំឡើងរមែងចាំដំឡើង អ្នកប្រាជ្ញទាំងឡាយរមែងទូន្មានខ្លួនបានដូច្នោះដែរ ។

នណ្ហោនេកេ ទមយន្តិ, អង្គុសេហិ កសាហិ ច;
អនណ្ហោន អសត្តេន, អហំ ទណ្ហេម្ហិ តាទិណ។

ពួកមនុស្សខ្លះទូន្មានដោយដំបង ដោយកង្វែរ ដោយរំពាត់ ចំណែកខ្ញុំជាអ្នកមានអាជ្ញា
ដែលព្រះមានបុណ្យ ជាតាទិបុគ្គល មិនបានយកដំបង ឬគ្រឿងសស្ត្រារុំធំ (មកទូន្មានខ្ញុំទេ) ។

អហិសកោតិ មេ ធាមំ, ហិសកស្ស បុរេ សតោ;
អជ្ជាហំ សច្ចុណាមាម្ហិ, ន នំ ហិសាមិ កិញ្ចំ វិ។

កាលដើមខ្ញុំឈ្មោះថា អហិសកកុមារ (ជាអ្នកមិនបៀតបៀនគេ) តែជាអ្នកបៀតបៀន
គេ ដល់មកថ្ងៃនេះ ខ្ញុំមានឈ្មោះទៀងទាត់ គឺសមតាមឈ្មោះដើមខ្ញុំហើយ ព្រោះខ្ញុំមិន
បៀតបៀនអ្នកណាមួយទៀតទេ ។

ចោរោ អហំ បុរេ អាសី, អង្គុលិមាលោតិ វិស្សតោ;
វុយ្ហមាធា មហោរាយេន, ពុទ្ធិ សរណាមាគមំ។

កាលពីដើមខ្ញុំជាចោរ មាននាមប្រាកដថា អង្គុលិមាល ដែលជំនន់ជំបន្សាត់ទៅ (តែ
ឥឡូវនេះ) ខ្ញុំបានដល់នូវព្រះពុទ្ធជាទីពឹងហើយ ។

លោហិតចាណិ បុរេ អាសី, អង្គុលិមាលោតិ វិស្សតោ;
សរណាគមនំ បស្ស, កវនេត្តិ សម្មហតា។

កាលពីដើម ខ្ញុំមានដៃប្រឡាក់ឈាម មាននាមប្រាកដថាអង្គុលិមាល (តែឥឡូវនេះ)
សរណាគមន៍ខ្ញុំបានដល់ហើយ តណ្ហាជាគ្រឿងនាំទៅកាន់កព ខ្ញុំបានគាស់រំលើងចោល
ហើយ ។

តាទិសំ កម្ពុំ កត្វាន, ពហុំ ទុគ្គតិកាមិនំ;
ដុដ្ឋោ កម្មវិចារកេន, អណាលោកា កុញ្ញាមិ កោជនំ។

ខ្ញុំបានធ្វើអំពើ ដែលគួរទៅកាន់ទុគ្គតិដូច្នោះច្រើនពិតមែន តែកម្មវិបាក គឺមគ្គចេតនា
បានមកអប់រំ (ក្នុងសន្តានខ្ញុំហើយ) ខ្ញុំជាអ្នកលែងចំពាក់បំណុលគឺកិលេស បរិភោគកោជន ។

បមាទមនុយុញ្ញន្តិ, ពាលា ទុម្មេធិនោ ជនា;
អប្បមាទព្វា មេជារី, ធនំ សេដ្ឋិវ រត្តតិ។

ពួកជនពាលឥតប្រាជ្ញា តែងប្រកបសេចក្តីប្រមាទ ឯអ្នកប្រាជ្ញតែងរក្សាសេចក្តីមិន
ប្រមាទទុក ដូចរក្សាទ្រព្យដ៏ថ្លៃថ្លា ។

មា បមាទមនុយុញ្ញេថ, មា កាមរតិ សន្តរិ;
អប្បមត្តោ ហិ ឈាយន្តោ, បប្បាតិ វិបុលំ សុទំ។

